

Här är mitt liv

Olle Erik Bäckström

18 maj 1941, en vacker vårdag kom jag till världen i Karlsborg (utanför Kalix) i Norrbotten. I detta brukssamhälle, ASSI:s pappersbruk och sågverk, bodde jag till 1943 i en 2-rums lägenhet 20 meter från Kalix älv tillsammans med pappa "Loffe" (Elof). Mamma "Nenna" (Henny Maria) samt broder Anders född 1939. Vad jag "minns" av denna tid var endast aborrfiske vid bryggan nedanför huset och fiskarna matades med matrester varför fångsten var god. Sedan har man berättat att "vi" på kvällarna plockade daggmask med ficklampa på gräsmattan runt huset som sedan såldes. "Glada" Loffe var dessutom bryggeriombud i K-borg, dvs bryggaren kom med leverans av läskedrycker som han lagrade och sålde vidare i bygden. (På den tiden hade ölet ännu inte gjort sitt intåg i Sv.) Denna verksamhet blev ju snabbt känd bland våra kusiner och då framförallt Bo och Max (Sveas): Det var för dem en evig kamp att få in pengar för sitt levebröd.

Pappa jobbade i förrådet på bruket och mamma hjälpte till inom sjukvården och skötte tidvis om disponentens sjuka hustru.

1943 blev det aktuellt med flytt till Piteå där pappa fått en tjänst som förrådsförvaltare hos ASSI, boardfabrik och sågverk. (hans broder Fegge hade motsvarande tjänst i Karlsborg efter farfar) Bostad blev en 2-rummare med pentry, Hamnplan 14, på tredje våningen i ett trähus vid hamnen. I husets bottenvåning fanns ett garveri som drevs av husägare Lundberg. Kan fortfarande känna lukten av garvat läder. Här fick jag min första puss bakom grannens vedtrave av Margareta Fyrk. Jag minns också att vi hade en egen hockeyplan nere på isen i hamnen som vi givetvis fick skotta och sköta själva. Våra kusiner, farbror Åke och faster Elsas pojkar, Lars och tvillingarna Ola och Stig hade vi bra kontakt med. Bodde bara några kvarter bort. Jag minns även vedkapare Boström som livnärde sig på att åka runt med sin vedkap och kapa ved åt piteborna... I närheten av oss, Hamnplan 18, bodde farbror Jonsson i en gård med stall och arbetshästar som knallade runt på stadens gator med gods av olika slag från/till stadens köpmän.

Efter ngr år på Hamnplan flyttade vi till en större lägenhet på Kyrkbrogatan 13, 2 rum och stort kök samt badrum med sittbadkar, vilken lyx! Centralt belägen i Piteå, nära kyrkan, skolan och större lekplats med fotbollsplan, ngr hundra meter till Normalm dåvarande hockeymetropol i Piteå där vi spenderade många timmar. Piteå tillhörde hockeypionjärena i Sverige och spelade i dåvarande högsta divisionen mot bl.a TEG, Nyland, Strömsbro+ ngt Sthlmslag. Vi hade full koll när folket strömmade till matcherna från vårt fönster. Sedan vann ju även PIF mot Ö-rikes landslag och spelade oavgjort mot Canada?? Givetvis stort i stolta Piteå. Detta var i ishockeyns barndom i Sverige.

Sedan minns jag att jag var en hel del på skolan innan jag själv hade börjat. Enl. uppgift gillade jag att slåss varför jag blev avvisad. När jag väl började skolan minns jag en morgon då vi, jag och Anders, skulle ha mammas nysydd kläder, militärtyg. Ivriga protester men vi tvingades iväg. Sedan lades dessa kläder "åt sidan". Mamma hade väl kommit över detta tyg till en billig penning. Mamma som var hemma vände verkligen på varje krona för att få det att gå ihop.

Söndagsskolan var också något som mamma ledde in oss på, 10.00 varje söndag och det var faktiskt ganska trevligt. Tant Ella hette hon som ledde det hela och det var mycket sång och musik. Det var väl här som jag grundlade min sångröst. Jag och Anders gjorde även en del framträdanden på bröllop och fester

Pappa/mamma blev huset-Söderströms hyresvärd på Kyrkbrogatan, 6 lägenheter. I detta värdskap ingick även eldning med ved och koks i centralt pannrum med allt vad det innebar, snöskottning mm. Här fick jag och broder Anders hjälpa till, ofta under protest, men det hjälpte inte. Allt skulle skötas för pengarna måste in.

Vår närmaste granne var redaktör Nordström som pliktroget försåg oss med syltflaskor. Övriga flaskor tog jag och A hand om och pantade vilket blev bra med pengar.

1946 skulle vi ha fått en syster som dock dog ganska omgående. Skulle ha blivit en tvilling!? Minns än idag när vi, jag och Anders tillsammans med pappa Loffe tog sparken med den vita kistan upp till kyrkogården. "Lilla" mamma stod djupt rörd i fönstret och grät.

Oktober 7 1947 föddes broder Nils Hugo. Ungefär i den vevan köptes en hund av rasen collie, snarlik Lassi. Billy blev namnet. Men han blev inte gammal kanske pga för hårt driven avel. Billy blev osäker, nervös och vaktig. Stor sorg när farbror Gacke "tog hand om Billy för dressyr"

1948?? Köptes en mindre sommarstuga i Bergsviken i en vik av Piteälven för 4000:- (pengar från morfar) som sedermera byggdes ut och byggdes ut med framförallt emballagevirke från pappas jobb, ASSI. Spiken tog vi även rätt på och rätades ut av oss pojkar. Glömmer aldrig när en bogserbåt med pråm på släp fullastad med virke stävade in i vår vik. Lämplig bilväg fanns ej. Under lördagen tömdes pråmen i glada vänners lag och avslutades med KALAS. På morgonen fanns inte den "kraftigt förankrade" pråmen kvar, vinden hade vänt. Spaning inleddes med vår roddbåt och hittades sedermera i en närliggande vik.

Somrarna i Bersika var minnesrika. Förflyttningen från stan gjordes med cykel ca 5 km efterskolavslutningen då vi saknade bil. Större delen av sommaren bodde vi där. Mjolk, potatis mm köptes av ngn av närliggande bönder. Området var rikt på bär, blåbär, lingon, hallon, åkerbär. Vårt ackord för dagen under blåbärstiden var 4 l i vit emaljerad "hämtare". Sedan började leken. 25 m från stugan hade vi ca 100 m sandstrand med bra bad och rikligt med fisk, abborre och gädda som vi fångade med spö och mjärde. Vid bryggan fanns rodd/segelbåt, flotte + tillgång till kanot. Dessa flytetyg var populära sysselsättningar. Men inga flytvästar. Vet ej om det fanns överhuvudtaget!? Bra med kompisar för oss alla fanns också.

Året var 1953 då jag och Anders åkte med spark och 3000:- i kvällsmörkret till Frasse Lundkvist Skeppargatan 5, pengar för tomtköp Skeppargatan 3. Spännande må ni tro. Men inga rövare kom. På denna fina tomt, ca 3000 m² med havsutsikt, nära till skola och stadens centrum byggdes under sommaren ett hus i 2 plan 2x80-90m² för 60000:-??? Monteringsfärdigt, design enligt mamma och arkitekt. Den sommaren blev man störd pga bygget. När grunden skulle göras knäckte jag ryggen pga. fylld skottkärra som jag fortfarande lider av då och då. Emellertid flyttade vi in i början av dec. då vi inte fick bo kvar på K-gatan. Gångplank över sågspångsgolv i stället för parkett förutom i kök, badrum och sovrum. Men allt blev klart till en trevlig jul. Taklagsfesten glömmer jag inte. Ett antal "laddade" gubbar och pappa hade bara satt fram saftflaskor tills ngn upptäckte en hink med "brännvinsbål", sedan var kvällen räddad. "Man gick hem med olika galoscher"

Undervåningen hade inredds så att mormor Amanda hade ett rum med kokvrå så att hon kunde bo där efter försäljning av hemmanet i Kalix men det boendet blev bara sporadiskt pga sjukdom mm. Det andra rummet där nere, typ hobbyrum, blev snabbt ett pingisrum med riktiga mått på bordet, men en aning trångt i längdled. Där grundlades emellertid våra pingistalanger inkl. pappa Loffe (återkommer) Nyårsafton var även rökning tillåten i denna idrottslokal. Sedan blev detta rum öppet för uthyrning

Pappa var ju väldigt musikalisk, fiol, munspel mm + sång och kunde ju dessutom snacka. Man såg tydligen ngt i mitt intresse för sång och musik varför det en vacker dag stod ett piano i huset som jag trakterade under några år kompletterad med vacker sång. Tråkiga kantor Norberg och Bengt Halbergs brevkurser gav inget bra resultat. Pianot står numera hos Anders och trakteras kanske av flinkare och mera begåvade händer.

Vattenburen värme med ved/board (masonitspill) från fabriken ASSI som värmekälla. Men det innebar mycket jobb. Här bodde vi som kungar, tyckte vi, jämfört med tidigare boenden vilket även märktes på tillströmningen av kamrater. Lätt att gå hem till Olle, 200 m, på långrasterna. Framförallt tjejerna upptäckte det i synnerhet när mamma var på "utflykt".

Ungefär vid denna tid köptes en cockerspaniel, Dolly som var en fin kompis. Blev ca 10 år. Fick ngt fel i "rumpan".

Första bilen, Volvo PV 400 köptes 1954 blå till färgen för 9000:- med ASSI-rabatt. Stor lycka. Mamma tog körkortet direkt efter och körde sedan bra länge tills vi hade synpunkter. Samma år hade Anders skadat minisken och därmed svårigheter att ta sig fram varför han föräddades med en moped av märket Novolett??

Femtitalet förflöt och nu hr jag svårt att hitta "komihåggrejer" förutom aktiviteter som jag återkommer till. Anders fick åka på språkutbildning i England under gymnasietiden varvid vi fick besök av vårdparets barn, David, några veckor efteråt vilket ibland var stimulerande även för "lilla" mig. Bernard från Frankrike, sommarjobbade på ASSI men hyrde rum hos oss, en riktig spjuver som även lärde oss Rock and Roll, stannade en längre tid då han bl.a träffade Birgitta. Nattsömnen blev störd många gånger. David, engelsmannen som även stannade ngr extra veckor då pappa ordnade så att han fick prya på ASSI. Hugo åkte på "språkresor" till England, Frankrike och Tyskland

Sommartid var det alltid några veckors sommarjobb (återkommer) förutom veckorna i Kalix, mormor/morfars bondgård utan djur bara häst och övrig släkt. Här var det verkligen full aktivitet med alla kusinerna och mormor Amanda som sk "sträng" övervakare som mest satt och skrattade. Värt att nämna var att man hade kvar utedasset i ladugården, ett dass med 3 "cylindrar"(eller var det 4/5) ett poppis tillhåll för oss barn när ngn blev "nödig". Morfar var delägare i ett laxfiske, där man kolkade (vittjade) 3 ggr per dag och vi fick ofta vara med. På den tiden var det inga små mängder och framförallt stor lax vid varje tillfälle. Fisken hamnade i isboden, isblock från älven som man handsågade vintertid och körde hem med häst. Maten hölls kall hela hösten/våren. Dessutom gällde sommarstugan i "Bersika"

Vintersportlovet tillbringades ngr ggr uppe på Dundret (skolresa) och även på Vittjock, A-jar med mamma och pappa där vi bodde billigt i ett elevhem

Livet rullade vidare och 1959 försvann storebror Anders efter studentexamen, matematisk gren (nuv. natur) till LV 7.Luleå ,15 mån och sedan till Uppsala fil.mag matte,fysik sedemera Karolinska, sjukhusfysiker, Radiumhemmet (cancer) och därefter Forsmarks Kärnkraftverk ch strålskyddet, och då fick jag och Hugo lite mera spelrum på Skeppargatan.

Kontakten med lillebror Hugo (1947) var på den tiden ej så stor då han var ung och barnslig. Det handlade mest om övervakning för att avlasta mamma. Hugo född 1947 utbildade sig till socionom vid Umeå Universitet. Arbetade åt kommunen i Skellefteå, Piteå Eskilstuna. Sedermera "skolade" han om sig till revisor hos Komrev i Halmstad och Laholm. Pappas (inköpschef) tillhåll var jobbet för det mesta då ASSI hade stora utbyggnader under denna tid.

Studenten var det meningen att jag skulle ta 1960, matematisk linje även jag, men jag missade matte-skrivningen, mitt paradämne. Beslöt att "gå om" för att förbättra betygen och det visade sig vara ett bra beslut. Denna sommar, när jag väntade på att varva, åkte jag till Southhamton fvb till London, med en av ASSI:s lastbåtar. Blev ordentligt sjösjuk och det botade kapten Rosengren bra, en burk sardiner och en stor sup, min första i livet, 19 år. Och frisk blev jag och hade en fin resa. 10 veckor blev min vistelse i London, W.E., "pryade" hos en skeppsmäklare och bodde hos en äldre dam som hyrde ut ett antal rum. Lärde känna de andra i samma hus som kom från Tyskland och Nederländerna. Boendet var i närheten av ambassadörkvarteren där jag bl.a lärde känna en vacker ambassadördotter, Asha Shah från Indien, Hon gick och smög i trädgården bakom kraftiga stålgrindar på min väg till jobbet. Vi träffades en hel del. Jag blev bl.a. inbjuden på the och kakor ngr ggr. Hon var givetvis bevakad av deras tjänstefolk.

Hösten 1960 var jag tillbaka till Piteå och det avslutande året naturvetenskapliga linjen där det blev hyfsade betyg.

Jag berättade om vår sommarstuga i Bergsviken. Den löstes in av Vägverket i slutet av 50-talet för en riksväg upp till A-jaur. Detta medförde att mamma/pappa köpte ett nytt sommarställe på Fårön, Piteås norra skärgård för 12.000:-. 3 st tomter totalt 5000 m² ca 50 m egen strand. Denna investering gjordes när jag i princip flyttat hemifrån, 1961. Men här tillbringade vi ngr veckor varje sommar spec. när barnen var små. Fårön sålde vi i början av 2000, svårt att ha den kvar, 3 bröder och alla boende på långt avstånd. Tyvärr, kanske, för det var en riktig pärla. Svårt idag att köpa ett sådant ställe för "Svensson" Här på Fårön fanns ju allt som tillhör sommaren som bad, fiske, div. båtar osv med mycket bär i skogen, 3 km till stadens centrum, golfbanan och Piteå havsbad. Dessutom fanns en hyfsad tennisbana i närheten där jag nötte många timmar med framför allt Johan (som på den tiden skulle bli en ny John McEnroe) Här på Fårön byggdes det och renoverades det må ni tro mest hela tiden. Mamma och pappa hade svårt att sitta still.

Jobb och aktiviteter: Började tidigt med försäljning av jul- och påskkort som jag köpte på Mobergs P-handel, samlade tomflaskor efter fotbolls/hockeyevenemang och andra fester, jobbade på ett bageri tre sommarveckor, sålde godis med en låda på magen på fotbollsmatcher, springpojke hos Alco matvaror ngr somrar och även ofta på lördagar. Det var tufft må ni tro, speciellt vintertid. Hade en trehjulig packcykel som man fick trampa runt med. På den tiden ringde de välbärgade efter maten. Men man fick bra med dricks (Minns när jag köpte min första bläser för 50:- för intjänade pengar, inbjuden till Gunnel Wallsten som jag hade en god relation med—jag var kanske 15 år). Sedan jobbade jag i en klädaffär, Appelbergs Kläder ngr jular, springpojke och växeltefonist på ASSI, pinnpojke åt Lantmäteriet, skogsplantering i Kåbdalis, 8 mil från Piteå dit jag och Stig Dederling åkte moped och bodde i en skogsbarack i tre veckor, "vägamanuens" med egen tjänstebil åt Vägverket där man skulle mäta ut vägens mitt inför målning av mittlinjen i Norrbotten. Dessutom blev det en del åt ASSI som gräsklippning och hjälprepa vid repstopp under julhelger. Som ni har förstått fixades mycket gm pappa och hans jobb och det gick på den tiden.

Fritidsaktiviteter: Det kanske började med simning då vi hade en fin 25m bassäng i Munksund 3 km utanför stan. Det hände att vi "tolkade" bakom bussen och sparade på så sätt 60 öre som sedan blev fika. Busschauffören stannade ofta och sa till oss men vi var där igen när han väl satt bakom ratten. Enda simframgången som jag minns var guld i lag skol-DM 4x25 m # Sedan blev det mycket bordtennis 2ggr/va träning och därtill tävlingar runt om i länet. Här hade jag en viss framgång med ngr DM-tecken. # Friidrott var stort vid den tiden. Prövade på det mesta där stavhopp kanske var det roligaste plus kulstötning. Bl.a. anordnade jag och Anders 5-kamp ngr somrar ute på stugan i Bersika: löpning 100 m på sandstranden, höjd- och stavhopp (egentillverkad stav), längdhopp och kulstötning. Cykling ut till tävlingsarenan # Sedan blev det orientering och där var jag och Anders verkligen aktiva och hade bra framgång. Tävlingar i Norr- och Västerbotten. Tyvärr slutade vi med orientering efter flytten från Piteå. Många ljusa och fina minnen har jag från denna tid. # Sedan kommer vi slutligen till ishockey men där kom jag inte längre än till Piteå IFs B-lag, då jag var alltför klen och långsam. Sedan kanske det är värt att nämna att jag egentligen började som hockeymålvakt "då jag både var snabb, otroliga reflexer, orädd, läste spelet osv" Min utrustning var "home made", pappa hade snickrat klubban, mamma hade sytt målvaktsskyddet som fylldes med hö och sedan hade jag dubbla arbetshandskar.

Samma förhållande gällde när vi började med tennis på 40-talet, pappa tillverkade racketar av vanliga bräder. Men roligt hade vi och visste inget annat.

Detta om detta. Säkert hittar man minnesluckor och felaktigheter. Det är skrivet fritt ur hjärtat.

Återkommer med nästa kapitel, tiden efter Norrbotten. Sedan har jag för avsikt att skriva en del om mamma och pappa och var de kommer ifrån ngr hundra år tillbaka.

Olle, juni/juli 2012 (PS! Övriga "kändisar" som kommer från Piteå finner du nedan.)

Stjärnornas gata

Anna-Lotta Larsson sångerska och skådespelerska

Singer and actress.

Anders Sundström

Socialdemokratisk politiker med olika ministertitlar, kommunalråd i Piteå kommun 1980-94,

Social Democratic politician with a number of minister titles, local government commissioner of Piteå 1980-94.

Magnus Ingesson

Längdskidåkare. Tävlade mellan 1993-2004. Deltog i OS 2002

Cross country skier. Competed from 1993 to 2004. Competed in the Winter Olympics 2002

Nils Edén

Liberal politiker, professor, riksdagsman 1909–1924, statsminister 1917-1920, landshövding i Stockholms län 1920–1938.

Liberal politician, Professor and Prime Minister of Sweden 1917–1920. Governor of Stockholm County 1920-1938

Bo Kasper Sundström

Musiker, textförfattare och kompositör. Sångare i Bo Kaspers Orkester

Singer/songwriter. Singer in the band Bo Kaspers Orchestra

Niklas Jonsson

Längdskidåkare. Deltog vid OS 1992, 1994 och 2002. Främsta meriten är OS-silver på 50 km vid OS i Nagano, Japan 1998.

Cross country skier. Competed from 1990 to 2002. Competed in the Winter Olympics 1992, 1994 and 2002.

Won the silver medal in the 50 km at the 1998 Winter Olympics in Nagano, Japan.

Ronny Eriksson

Komiker med ett antal egna tv-shower. Scendebuterade 1972. Medlem i folkrockbandet Euskefeurat sedan 1977.

Comedian. Host of a number of TV-shows. Made his stage debut in 1972. Singer in the folkrockband Euskefeurat

Curt Boström

Socialdemokratisk politiker. Kommunikationsminister 1982-85, riksdagsledamot 1974-1985 och landshövding i Norrbottens län 1985-1991.

Social Democratic politician, Minister of Communications 1982-85, Governor for Norrbotten County of Sweden 1985–1991

Mikael Renberg

Ishockeyspelare, NHL-proffs. Vann VM-Guld för Sverige 1998. Spelade totalt 82 landskamper för Tre Kronor och tio säsonger i NHL.

Daniel Solander

Botanist, naturforskare, naturhistoriker, upptäcktsresande, lärjunge till Carl von Linné.

Tord Karlsson

Populär radioman och skådespelare.

Stefan Persson

Ishockeyspelare, NHL-proffs med fyra Stanley Cup-segrar. SM-guld med Brynäs 1976 och 1977

Liza Marklund

Författare, krönikör och journalist samt UNICEF-ambassadör sedan november 2004.

Mattias Öhlund

Ishockeyspelare, NHL-proffs. Spelade i Elitserien 1994-97 med Luleå HF. Öhlund har spelat i fyra olympiska spel, 1998, 2002, 2006 och 2010

Catharina Lindgren

Konståkerska. Svensk mästarinna 1981-84. Representerade Sverige vid vinter-OS 1984

Lennart Jähkel Skådespelare. Välbekant från tv och film, bl.a. komedisuccén Pistvakt och filmen Jägarna.

Actor. Celebrated appearances in the comedy series "Pistvakt" on Swedish Television and the motion picture "Jägarna"

Ninel Jansson f.d ordförande i fackföreningen Handelsanställdas förbund och social-demokratisk politiker.

Former chairman of the Swedish Commercial Employees' Union and Social Democratic politician

Lars Lindgren

Ishockeyspelare, NHL-proffs. Startade sin NHL-karriär 1978 i laget Vancouver Canucks.

Nicolai Dunger

internationellt känd singer/songwriter.

Ebba Hedkvist

Konstnär och skulptör. Studerade under 1940-talet i Rom och Paris

Lasse Eriksson

Skådespelare, författare, ståupp-komiker och musiker.

Tomas Holmström

Ishockeyspelare, NHL-proffs. Innehar flera Stanley Cup segrar. OS-guld 2006, Turin, Italien

Olle Bäckström- efter 20 år i Piteå

I juni 1961 bar det iväg till Stockholm, närmare bestämt F2 i Viggbyholm för att genomföra mina militära förpliktelser. Vid mönstringen blev jag placerad 15 mån på LV 7 i Luleå, samma som Anders. Generalerna hade väl sett vilken kapacitet det var hos pojkarna B-m. Emellertid tipsade Anders att Flygvapnet hade en fin utbildning som reservofficer. Jag sökte, åkte ner till Flygstaben med Jajje för en 2.dagars test. Här blev jag antagen, 16 st av 56 sökande. Och kul att pröva sina vingar i Sthlm i stället för Norrbotten tänkte jag. Förbandet fanns i Hägernäs/Viggbyholm Radarjaktledare, RJAL, skulle vi utbildas till dvs styrde "grabbarna i luften" tills de fick kontakt med fienden. Detta var en härlig tid och fin utbildning, bl.a. psykologi, pedagogik, engelska, matte förutom de militära ämnena. Flyga fick jag också med grabbarna i "luften" med helikopter och Sk 16/60 (propellerplan) med både roll och looping. Man mådde inte alltid bra efteråt för de gjorde allt för att få oss "hjärnor på marken" att komma i obalans. Dessutom fick vi en tur med J 29, Flygande Tunnan", föregångaren till Gripen och Draken # En upplevelse som man minns och drömmer om. Skrotades i slutet av 60-talet.# Bodde på lucka 2 med Sex- Johan och Ristner. Efter en tid köpte vi en liten Loyd (bil) 400:- för att bli rörligare och attraktivare på marknaden. 2 mil hade vi till Sthlm .# Dessutom fick jag se en stor del av Sverige då vi besökte olika flygförband, alltid med Flygvapnets egna plan. Efter denna utbildning blev det kadettskolan, F20, i Uppsala (där jag träffade Lena)och sedermera blev jag löjtnant och kapten. När jag avverkat tillräckligt med rep. tjänstgöringsdagar för att få ut min premie på 20.000:- begärde jag avsked. Satsade på den civila karriären. I detta sammanhang måste jag berätta att jag blev Svensk Mästare i ishockey, på Hovet i Sthlm, för FV. 11 lag var med. Men vi hade ju Thomas Warming som på den tiden spelade för Södertälje i elitserien.

Flygvapnet hade även fin snöutbildning för sina res. officerare i mars månad med början 3 dagar i Åre då vi körde utför branterna med rejäla björkskidor med stålkant och bindningar med låg fästpunkt (löste garanterat aldrig ut). Därefter var det 5 dagars fjälltur på skidor och pulka lastad med tillbehör. Startade vid Storulvån och vidare via Sylarna, Helagsfjället och mål i Vålådalen. Vi bodde i sk "snökor" (snökojor) som vi grävde ut själva med plats för 2 personer. Kämpigt med dagsturer på ca 12 km men trevligt att ha gjort en sådan grej. Bäckström var stark och seg på den tiden och fick dra dubbla pulkor sista tre dagarna då det var en jävla 08 som sa sig inte orka mer. (Sista köret var tre utan pulka)

Men i Vålådalen väntade både bastu, öl och danshalk för de som orkade och det gjorde man ju...

En vacker sommarkväll på Norrlands Nation i U-a i samband med kadettskolan träffade jag Lena1963. Ryktet hade nått henne att jag skulle vara där och hon "hårdstötte" på mig. Jag hade inte en chans att ta mig ur och tur var väl det annars hade inte ni barn funnits. Kvällen slutade med att vi åkte Vespa hem till mig (disponerade A-s studentlya) i hållande regn och inmundigade en kopp the. Sedan dess har vi hållit ihop.

Sedan var frågan vad jag skulle studera. Året var 1962 Valet blev en 2-årig merkantil/teknisk utbildning i Sthlm. Hade fixat en etta på Lilla Essingen med gångavstånd till skolan. Med denna utbildning fick jag en bra grund att stå på. # 1964 skulle jag ut i förvärvslivet, men det var stiltje på arbetsmarknaden så jag fick "knacka" dörr. Min inriktning var exportförsäljning. Jag hade sedan lång tid i skallen att jag skulle utomlands och hade fått klart med Vancouver, Canada via Canadensiska Ambassaden. Dessutom hade jag klart med Exportrådet och deras grundutbildning. Men av ngn anledning tog jag ej dessa steg..?

- Sept -64 slog jag till med Häggglunds, Sthlm i 4 mån, inget för mig, därefter Noss AB maskiner för cellulosa och pappersteknik huvudsakligen export, 1965-april 1967. Offerting. Under denna fina tid studerade jag kurserna i cellulosa- pappers- och kemi/papper på KTH 8 tim/v på arbetstid under 3 terminer plus kvällsstudier. Dessutom deltog jag i engelska undervisningen på Sthlm Universitet 1

termin på kvällstid. Under 2 1/2 åren hos Noss AB gjorde jag även kundbesök i Finland och Norge # Åren i Sthlm bodde jag här och där, inackorderad i olika rum, förutom lägenheten på L-a Essingen.. Bodde på 4 olika ställen i små kyffen, bl.a minns jag källaren på St. Essingen. Men därifrån flyttade jag efter kort tid. Till sist blev det Hornsgatan, 4 tr, en etta i andra hand med kallvat- ten. När man satt på muggen fick man sitta med benen utanför. Då var det livat och glatt. Lena skulle alltid ha "muggvakt". Vid inflyttningen t.ex. ställde jag mitt bohag, "bokhylla och säng" nere vid ytterdörren och när jag skulle ner och hämta bokhyllan var den borta, som tur var i en annan ingång på andra sidan gatan. Därefter blev det radhus i Barkarby ngr år som köptes tillsammans med broder Anders. Jag stod för maten och han diskade mm. Lillebror Hugo lumpade under den- na tid och hade fått förflyttning till Linköping och tillhörde "slakt- och köttbrigaden" Hade stående inbjudan till Barkarby till helgerna då han hade god tillgång till färskt kött. Vi hade förärat honom med en rejäl köttbag ca 10 kg:s. I den vevan köpte jag en skoter för att snabbt och smidigt komma in till Östermalm och NOSS AB. Detta var en fin tid med bl.a tennisbana 50m från huset och tun- nelbanan efter 300 m gm skogen. Här körde vi morgontennis sommartid. Under vintern hade vi tid i Sundbyberg 06.30 en gång i veckan. Anders sålde huset kort tid efter min flytt till SvL. I Sthlm lärde jag mig segla på riktigt då min kompis Årad Nobell köpte en Neptunkryssare i trä men saknade seglarerfarenhet varför jag blev tillfrågad. Mitt svar blev ja och jag "själv lärde" mig. Det blev en del tuffa och vingliga race men. Här upptäckte vi verkligen tjusningen och charmen med Sthlms skärgård. 1966 köpte jag min första riktiga bil, Volv PV, 3000:-. Därefter blev det Sunds Defibrator,(Metso numera) SvL, cellulosa och papper, 1967-1970, dvs flyttning från huvudstaden. Men det var inte lätt då vi båda hade byggt upp ett verkligt homogent och fint kontaktnät i S. Första åren blev det täta kontakter och resor till huvudstaden och vise/vers. Började som offert ing. på Sunds och sedermera säljledare för avd. viskos, avvattnings- och bal- ning. Kul och lärorik tid med resor både i Sv. och utomlands bl.a Östtyskland ngr gånger, och det var intressant må ni tro, diskussion med ingenjörerna som hela tiden bevakades av "polytrucker" som kollade att de höll sig "inom ramarna". Under tiden på Sunds hände det mycket både när det gällde jobb, umgänge och allmänna aktiviteter. Fiske, slalom, tennis mm. Lena fanns ju med under denna tid, som ni kanske förstått, då hon flyttade upp till SvL strax efter mig. Hon fixade en lägen- het i dåvarande höghuset i SvL och jag hade min 2:a ute i Sundsbruk. På den tiden hade man hög moral och flyttade tillsammans först när man var minst förlovad. Så vi bestämde oss för giftemål febr.24 1968 och fest för ca 30 personer i Uppsala. Bröllopsresan gick till Obertauern, Ö-rike. Här i Sundsvall kämpade vi på. Här såg vi en framtid och hade prickat ut en fin tomt på Alnön. 1968 blev det istället ett kedjehus i Ljusnedalen, 94.000:-, som vi sedermera såldes för 140.000:- när vi flyttade till H-sand 1970. (Här klippte jag till och köpte en segelbåt, IF 555, för 40.000:- för i H-sand skulle man kappsegla.) 1969 juni – aug tillbringade Lena och jag i Wien i lägenhet intill SUNDS kontor där jag pryade på kontoret och därtill studerade vi tyska på Wineruniversitet dagli- gen 2 timmar i olika "klasser". En fin sommar då hann vi se mycket av Ö-rike och även Ungern dit vi paddlade en tidig söndagsmorgon. Men det var en het sommar och Lena var ju gravid och vän- tade Johan. Som tur var hade vi tillgång till pool. Aug. 15 drog vi hemåt i vår Volvo PV544 för att föda Johan och hann hem i tid till Aug. 30. Johan ställde till det och vi fick ändra våra vanor och fri- tid i och med att vi blev tre st i familjen. Här fick Lena dra ett tungt lass då jag samtidigt läste marknadsekonomi, 4 kvällar/ve plus studier övriga kvällar mest kvällar/nätter under 21/2 år. Dess- utom var Johan lite skrikig i början... nattetid. # Johans första dagmamma minns vi också. Han fick tydligen ofta ligga ute och skrika enl. grannen varför vi snabbt gjorde en omplacering.

Lite lönestatistik kanske också kan vara intressant om man räknar om till dagens penningvärde: star- tade 1964 med 1700:-, 65-67=1800:-/2100:-, 67-69= 2500-3350:-, 1970/71=5000:-, 1975=8000:-, 1980=13300:- osv för att slutligen landa på 46500:- år 2001.Under 70-talet var det kraftiga ökningar upp till 10-12% Milersättningen var t.ex. 4:- 1970

Erfarenhetsmässigt har jag haft god nytta av att jag tagit mig fram genom mina engelska och tyska kunskaper och i viss mån även min knaggliga franska (2 år). Tryck på om det när ni pratar med era barn om framtiden. Om jag skulle vara konsult idag skulle jag kanske tänka på Asien och Ryssland, beroende på barnets intresse och förmåga.

Har varit "cyklist" alltsedan jag flyttade till Sundsvall/Härnösand, cyklade alltid till jobbet på min begagnade Monark med ballongdäck när vädret tillät. I Sundsvall var jag ensam första halvåret och företaget köpte faktiskt nytt cykelställ (herr VD Bladh gillade ej att jag ställde cykeln mot väggen)

1971 blev det H-sand. Jag blev erbjuden jobb som försäljningschef med i princip dubbel lön och tjänstebil. Svårt att säga nej. Det började dock med att Lena bodde kvar i Svl ca ½ år då "storstads LENA" hade svårt att flytta till lilla H-sand och dessutom hade hon ett trivsamt jobb på medicinmottagningen. Men till slut blev det flyttning i rykande snöstorm med Johan i barnstol i min bil. Vi var tvungna att stanna 2 ggr även Lena i sin bil. Bostad i lägenhet på Eriksbergsgränd med bl.a vardagsrum på 60 m² och sjöutsikt. Men det var ingen modernitet. Hör och häpna, Olle B bytte alla gamla väggkontakter till barnvänliga. Fick tre kraftiga stötar som minne och har aldrig och kommer aldrig att ge mig på "slika" avancerade ingrepp. Våra grannar, 4 st i vårt hus och lika många i granngården + plus en ungmö i vindsvåningen ovanför vårt sovrum som hade upptäckt glädjen med det manliga könet vars parningslåten blev störande. Dessutom måste vi bete oss enl. de gamlas regler som bodde i huset. Det handlade om bankdirektörer och sosseeliten. Lena kände sig instängd och bevakad då vi ju hade vår aktive lille Johan som verkligen tog för sig. Detta slutade med att vi bytte lägenheten mot ett radhus på Brännavägen 74 relativt snabbt. **OCH HÄR KOM KATARINA TILL VÄRLDEN.** Där bodde vi till 1976, huset var i två plan. I nedre planets källardel byggde jag tämligen omgående en bastu. Trevlig miljö och fina grannar.

Men jag hade i huvudet att bygga ngt eget och vi lekte med ideer osv. 1975 blev vi tilldelad tomt på Oxelvägen 1. Fick välja som nr 2 bland ca 25 tomter. Grundiden till huset fick vi i Sigtuna. Arkitekt Anders Nykvist anpassade det till vår tomt och sina ideer. Första förslaget blev ett hus på drygt 300 m² men sedan hamnade vi på jorden och det "bidde bara 220" + 70 m² förråd. Anders vann faktiskt 1:a pris vid en arkitektävling med vårt hus. Byggtid nov/ maj 75-76 och då var det bråda dagar och kvällar för mig och Lena förutom att vi jobbade heltid med två aktiva och "snoriga" ungar. Allt mtrl skulle fram i tid då det var ett lösvirkeshus. Som tur var hade vi två duktiga snickare, Folke och Knutte som styrde och ställde. Byggmöte varje morgon 07.00 med allt vad det innebar för lilla mig. Fick spika en del, måla, isolera, städa, skotta snö mm. Inga fritidsproblem. April 30 1976 sov vi första natten på madrass på golvet i vårt nybyggda hus. Inget lustigt för Lena som mådde dåligt, gravid med Eva Stina. Kostnaden blev 340.000:- inkl tomtplanering. Dessutom fick vi ju en slant för Brännavägen. M.a.o. inflyttning i början av maj och sedan gällde det att få ordning på allt för att inte prata om allt "efterarbete" t.ex altan med plank mot insyn, skorsten, inredning av förrådet, målning av huset (falu rödfärg), gräsmatta med alla buskar mm.

Här bodde vi till 1993 dvs i 17 år. Huvudsakligen trevliga grannar och framförallt barnfamiljer så det var inga problem med kompisar för barnen. Inflyttningsåret -76 föddes **även vår 3:a, EvaStina dec. 23** (illa planerat enl. ES) Jag tyckte om vårt boende på Oxelvägen, nybyggare var vi allehopa och som många av oss "enögda" hävdade att detta var det bästa området i stan. Naturen med skog bakom oss, ca 100 m till elljusspåret med anknytning till Bondsjöhöjden skidstadion med alla deras slingor. På den tiden var jag verkligen den som utnyttjade denna möjlighet, ca 20-25 mil/säsong skidåkning+ sommarlöpning. (Längdskidåkning har alltid varit nr 1 för mig från det jag var liten och på den tiden fanns inte slalom, åtminstone inte i Norrbotten. Tyvärr har jag fått dra ned på denna aktivitet då jag blivit vingligare med åren, bl.a. troligen pga min vänstra höftled/kula som inte är som den borde vara. Denna krämpa fick jag i Bergeforsen då jag gick omkull ordentligt i isiga spår inför träningen för "Vasaloppet" med Johan 2001. Benet vill inte riktigt lyda sedan dess. En annan krämpa som jag har burit på sedan jag var 25 år är jag bara kan se 45 grader till vänster med mitt v. öga efter att kört omkull i Alperna och ådrog mig en kraftig hjärnskakning. Det bär därför jag är som jag är.) Sedan hittade vi alla julgranar i skogen bakom oss, på den tiden skulle det vara 2 st som hämtades av mig och barnen. En annan fördel var att barnen kunde promenera till skolan, de gick i grupper. Negativt med huset enl Lena var värmesystemet, KRYOTERM värmepump från USA/Piteå. Hon tyckte att det "blåste" för mycket. Men värmekostnaden var intressant. Vi var pionjärer i H-sand tillsammans med Sven Gösta Jansson.

Våren 1993. Vi hade varit borta ngr dagar och jag låg och läste gamla tidningar på söndagskvällen och såg att Vangsta var till salu. Katarina och även Eva-Stina hade ju börjat med "hästeriet" Man hade redan haft visning: Väckte Lena som gick igång på alla 5 cylindrar och vi var på besiktning redan på måndag morgon. Lena bestämde sig på en gång Sedan blev det övertalning av mig och då de var tre gav jag vika efterhand. "Stall skulle byggas för två hästar ner mot stora vägen osv. Det saknades min-sann inte ideer" Efter många turer landade vi till slut och det blev som vi har det. Prislappen var 550.000:-. Oxelvägen såldes inom en månad för 850.000:- utan egentlig annons. Där hade vi den tur som man skall ha i affärer då det hade kostat en del med dubbla fastigheter. Sep 1flyttade vi in. Flyttning och urstädning ordnade vi själva vilket vi har ångrat många ggr. Det slet hårt på oss. Byggnation av stallet påbörjades tämligen omgående. Ny väg anlades, röjning av träd och sly, planschaktning av marken inkl. sprängning mm. Björn Lundberg ritade stallet, Chubby Bylund (som vi lärde känna 1992 på en golfresa till Frankrike) stod för markarbetet mm, stomresning inkl tak fixade ett gäng "brandsoldater". Sedan när vi kom inomhus var Anders Sjöström den drivande inkl Chubby och Patrick. Ngr da-

gar före julafton var det klart för inflyttning inkl nya hagar och då kom även årets första snöfall (samma gällde Oxelvägen efter vi hade fått på taket).

Sedan var det bara "resten kvar". Det stora problemet de första åren var vattnet i våra två brunnar. Gm att vi rubbat vattentillförseln i vattenådrorna gm grävning hade det börja sina. Numera har vi för mycket vatten då ena brunnen svämmas över och det har bildats en liten bäck från brunnen ner mot stora vägen.

2001 blev det omorganisation hos Fr R gm den nytillsatte 08 VD:n herr Gessler och då skulle alla avd. chefer sitta i Sthlm och då hade jag att välja. Jag stämplade ut. Sthlm var inget för oss då jag bara hade 5 år kvar. Plockade med mig en del "aktiviteter" och gick hem. Dessa aktiviteter har gett oss mat och brännvin under 10 år men nu är det slut med det.

Lena stämplade ut 2004 och då blev det slut på min och Tejos husfrid.

Ja här bor vi nu på Vangstabacken och tycker att vi har det fridfullt. Lena basar i stallet där vi har god harmoni och trevliga "hyreshästar" Självt sköter jag skogsavverkningen och veden, snöskottning + allt det andra som ingår i en gammal timrad gård från 1896. Men jag ville fortsätta med spikandet varför vi byggde en carport ca 40 m² 2004 70.000:- och en sovstuga på ca 30 m² 2005 80.000:- + ny fasad mot S 2006:- ca 80.000:- .

Detta om detta. Jag har nog missat en massa då jag skriver fritt ur hjärtat som jag minns saker och ting. Och "ledningarna" är inte av ngn anledning helt klara. För dagen känner jag och Lena att här kan vi bo ett tag till eller så länge vi trivs och o r k a r.

Övrigt som jag kanske har nämnt även tidigare:

Har alltid tillhört de sk. arbetsnarkomanerna alltsedan tiden på SUNDS Svl och tillägnat jobbet mycket tid vilket även innebar mycket resande både i Sverige och utomlands. Hos Fr Ramström jobbade jag 30 år. Blev ngt av en "trouble shooter" då jag fick hoppa in på andra mindre lönsamma avdelningar vissa tider. De sista 15 åren blev det koncentrerat på Högtryckspumpar/Ventiler/Transmissionsprodukter med en omsättning på 15-25 milj. Fr R hade som mest en tot. oms på 210 milj.

Fiske var också en aktivitet som jag ägnade en hel del tid både hemma i Piteå och under Svl-tiden (bl.a medlem i SCA Fiskeklubb med tillgång till deras fiskevatten med stugor) Under Piteåtiden blev det mest i älven men även ädelfiske inåt landet med pappa, som hade tillgång till fina stugor.

Slalom har även följt med i livet med början i Alperna på 60/80-talet som t.ex Ischgl, Courchevel, Zell am See, Saalbach, Tignes. I Hintertux-glaciären var jag tre ggr, 1978-80 alla med Johan samt 1-2 ggr med Katarina Under tiden i Sthlm och Svl åkte vi ofta iväg till svenska fjällen som Åre, Sälen, Funäsdalen, Hemavan och Vemdalen/Björnsrike. I Svl var jag även med och anlade Skönviksbacken. Denna aktivitet ökade när vi kom till H-sand då Johan visade sig ha fin talang vilket medförde att man fick stötta honom i hans tävlande fram till hans 15/16 år. Han drog även med sig flickorna. När vi drog iväg på tävlingar, träningsläger och Hemavan va 10 hade vi 8 par skidor med i SAAB.en, 2 par per barn och allt skulle vallas och slipas. En härlig men intensiv tid som även kostade pengar. Många resor runt om i Sv. blev det med framförallt Johan. Dessutom hade ju H-sand ingen bra backe varför vardagsträningar förlades till Sollefteå och Skule 1-2 ggr/va. Speckstabacken anlades med ny lift och där skulle man ju hjälpa till i början 80-talet. Helt plötsligt blev jag ordf. i Brännans Alpina, alla andra backade ut.

Då inledde jag förhandlingar med Vårdkasen om ett samgående med Främjandet och nådde målet efter 5 års förhandlingar där vi även har Sven Gösta Jansson att tacka för hur fint det har blivit på Vår-tan idag.

Seglingen har vi även ägnat mycket tid med början i Sthlm, Neptunkryssare, 1971 IF-båt då jag även var med och kappseglade mycket, bl.a. SM 1978 där jag blev 10:a av mer än 70 st startande och även bästa H-sandsbåt av tot 4 st. I början av 80-talet blev det en större båt fransk skönhet, ARPEGE, halv-tonnare med 6 kojplatser som köptes med Kjell och Knoppen. Arpege vann VM 1968/69. Denna såldes i början av 90-talet när barnen hittat andra intressantare aktiviteter och vi hade börjat med golfen. Men seglingen gav oss även mycket av samvaro. Sommarsemester till havs blev det under 70-80-talet med även ngr turer ner till Sthlm och Åland. Dessa år ligger mig varmt om hjärtat.

Sedan började vi med golfen 1989/90, hela gänget och här blev det även helsatsning med golfresor till N-köping och V-kusten bl.a. Här var vi ofta hela gänget + många ggr med "bihang". Denna gemensamma aktivitet varade ett antal år och numera är jag jag den ende som håller på. Lena är tillbaka delvis efter sitt armbrott. Sedan visar Alex och Jonten intresse men det gäller ju att få rätt support i en sport som denna. Här kommer även Filippa in och hon "hårdsatsar" f.n. Jag och Lena har även varit på en del golfresor till Frankrike, Portugal, Spanien, Tyskland och Ö-rike

Sedan kom det här med hästar in i bilden i början av 90-talet. Katarina var helsåld och drog med sig Eva Stina med sin häst. Här handlade det om en bestämd fröken. Jag skippar golf och annat."Nu är det hästar som gäller för mig". Och så blev det och här är vi nu. Emellertid blev det mycket med körning till träningar och tävlingar då flickorna hade fina framgångar. Gällande orter Gävle-Ö-sund-Ö-vik m.fl. Mot slutet av 90-talet körde Katarina själv, 600+500 kg häst. Då hade jag klumpar i magen varje gång det begav sig. Men nu är den bävan över.

Vi var även återförsäljare för FIBERGI i Ångermanland ca 10 år vilket gav både arbete och en del pengar.

Sedan kommer det bästa som jag höll på att glömma, 2002 kom vår klomp TEJO in i huset med allt vad det innebär. Jag hade slutat att jobba 2001 och då tyckte jag att äntligen kan vi skaffa en till livskamrat.

Vi hade sneglat och delvis umgåtts med olika raser. Valet blev mellan Bordercolli och Tollare med ungefär samma IQ och storlek. Vi har aldrig ångrat valet för vilken glädje vi har haft med TEJO. Lena som var lite sval i början har nu verkligen öppnat sitt hjärta för honom och dessutom har hon ju fått en riktig "sängkompis". Vi har lagt ner mycket tid på honom, så gott som vi har förmått, i form av kurser, träningar, utbildningar t.ex dressyr, spår, agility, apportering, lydnad (även tävlingslydnad) med goda resultat. Vi underhåller fortfarande honom med dessa kunskaper och det tar han emot med verklig glädje och entusiasm. Vi har även haft honom på flera utställningar och där har han erövrat 2 st certifikat. Behöver ett tredje och då skulle han bli "champ" men Tejo har blivit reserverad när det gäller skott och då föll det. Detta till trots är han i alla fall vår "champ". Fyller 10 i juni. Drar ut oss på dagliga promenader i skog och mark minst 1 tim. Sedan vaktar han ju stallet. Morgonsvängen, när jag har öppnat fönstret och släppt ut honom vid 06.00-07.00 genom fönstret går han alltid dit och kollar om någon har varit på reviret.

Pappa gick bort 1992, 83 år ganska senil men glad in i det sista. Pappa Loffe var en av de finaste gubbar jag träffat tillsammans med August, Lenas morfar. Kloka, humoristiska och grävde inte ner sig i problemen. Dessa löste man efterhand när allt hade "mognat".

Mamma gick bort 2004 89 år. Bodde sista åren på hemmet dit jag lurade henne som arbetsresurs i vävstugan. Men det genomsådade hon rätt snart. Hon hade bott ensam i sitt stora hus alltsedan pappa gick bort och hade svårt att sköta sig själv. Det var jobbiga år då det är långt till Kalix. Hade dock förmånen att besöka henne ngr gånger extra per år genom "resor genom jobbet". Sedan var jag i Kalix ngr dagar tillsammans med EvaStina en vecka före hennes bortgång. Mamma betraktar jag som entreprenör, hade alltid ngt på "G", snäll innerst inne, givmild och ville egentligen alla väl.

Nu har jag kommit så här långt och går vad det lider vidare med släkterna Bäckström och Ökvist ner till kanske 17/1800-talet

Olle Bäckström Juni/Juli 2012

Olles släkt

Nu fortsätter jag med en enkel sammanfattning om mina föräldrar och förfäder och börjar med mamma och hennes släkt.

Min mamma Henny Maria Öqvist 1915-03-30—2004-09-05= 89 år. Föddes i Persön (ort mellan Kalix och Luleå)

Pappan, min morfar, Erik August Öqvist 1872-10-15—1948-06-04 = 76 år. Född i Smedsbyn, Norrbotten Dog i hemmet efter besvärlig halsoperation, cancer i struphuvudet, på Karolinska i Sthlm, utan röst, men vägrade åka ner för ny operation.

Mamman, min mormor, Amanda Margaretha Öhman 1875-09-19---1959-08-02= 84 år. Född i Persön. Problem med blåsan och blod i urinet och gick bort efter en tid på sjukhuset i Kalix. Vårdades även på Piteå lasarett i närheten av vår mamma då de stod varandra nära.

Mammas syskon:

Hugo Valdemar 1906—1966 =60 Född i Arizona. Bosatt i Boden, Kalix och Södertälje. Jobbade i det militära och lantmätare. Gift med Ruth. Fick två pojkar, Ola och Lars

Helge William 1908- ? född i Arizona. Bosatt i Kalix och jobbade som tillsyningsman åt militärenheten. Gift med Agda. Två flickor Birgitta och Ulla

Hildur Ingeborg 1910- född i Arizona. Bosatt på Fleckerö, Kristiansand S. Norge. Gift med rektor Kristian. Två pojkar Stig, Johannes och två ? flickor. Namn ?

Henny Maria (mamma Nenna se nedan) 1915-03-30—2004=89 år Född i Persön, Norrbotten

Alma Viktoria 1916-11-24—2009=93 år född i Kalix. Gift med Erik Blombäck, Breviken. Barn Kjell, Barbro och Eva. Hade eget cafe bl.a i Kalix. Flyttade sedan till Umeå, Sthlm och slutligen Sala

Så kommer vi till mormors/morfars leverne:

Båda var sk auktionsbarn, dvs de miste sina föräldrar när de var små, 3 resp 4 år och mormor "sål-des" till Luleå och morfar till Persön. Mormors familj hade ett gästgiveri där hon med syster Alma fick hjälpa till med dessa sysslor. Emellertid hade hon och storsyster Alma fått nog av sitt dåvarande liv och tog båten över till USA, lastbåt med passagerarhytt Sthlm- G-borg och hamnade i New York. Mormor var då 16-17 år. Efter en tid i NY hamnade de i Denver, Colorado (stora syster Alma fick plats som husfru hos borgmästaren)

Morfar fick ta sig ut i världen när han var ung som så många andra vid dessa år, de levde, strävade och arbetade men inte förgäves. Hans arbete fanns i Luleå, bogserbåtar, mek. verkstäder, konditori mm Därefter jobbade han på olika fartyg, trampfart, efter svenska kusten framför allt inom maskin. Tiden i Sv. var jobbig på 1800-talet varför även han packade sin kappsäck med inriktning västerut mot Douglas, Arizona (som i sin tur gränsade till Colorado där Amanda befann sig) vid en ålder av 24-25 år Arizona var ett intressant gruvdistrikt och rikligt med mineraler alltifrån koppar till guld.. Insjuknade kort efter ankomst och det tog ca 1 år innan han var på benen igen. Enl. sägnen låg han länge för döden. Fick anställning som chefsmaskinist vid C och E & C:s stora kopparverk i Douglas i 12.5 år.

Hade uppenbarligen en del "extraknäck" gm sin befattning då "kistan var full" när han styrde mot Sverige. Hade under tiden även byggt ett timrat hus i slutningen ner mot "älven".

Uppebarligen fanns en viss attraktionskraft mellan August och Amanda för inom ngr år befann sig mormor i Arizona. Vad man funderar på är väl hur kommunicerade man på den tiden? Det visade sig att morfar var en ivrig skribent, brev varje månad till gamla vänner i Sverige och till mormor. Det mest troliga är väl att de hade en viss kurtis innan mormor lämnade Sverige. Giftemål 1906. Här levde de i ca 15 år nära gränsen till Mexiko, utan belysning, gott om ormar och dessa "opålitliga mexare". Man fick tre friska barn och ett fjärde på gång 1914, mamma Nenna. Men då skulle mormor hem till Sverige. Fick sällskap med syster Alma, 3 barn och mamma Nenna i magen. Syster Alma följde med mormor ända upp till Luleå. (man undrar hur länge en sådan resa tog)

(Efter en kort tid i Norrbotten återvände Alma till Arizona och gifte sig med borgmästaren där hon jobbat som husfru. Sedermera dog hon tillsammans med barnet vid förlossningen.)

Inom ca 1 år återvände även morfar August till Persön, Sverige med en bra summa pengar. Ett år därefter köpte man konsul P.A. Bäckströms hemman i idylliska Vassborg i Kalix. Morfar satte sig helt enkelt på cykeln med pengar i fickan och körde de ca 7 milen till Kalix och gjorde upp affären på en gång.

Varför jag skriver så mycket om morfar/mormor är att det var två trevliga och expansiva människor, här fanns inget negativt, allt gick att fixa. Vi tillbringade en stor del av våra skollov i Kalix där även pappa Loffes släkt fanns.

För dig som är intresserad att veta mer om "släkten Öqvist" finns underlag hos mig från 1500/1600-talet. Släkten kommer från Norrbottens län och levde huvudsakligen av jord- och skogsbruk, gästgiveri (mat och husrum) samt fiske. Vissa hade även levebröd från gruvnäringen.

Nu kommer vi till pappa LOFFE, Karl Elof Bäckström 1909-08-13---1992-02-21= 82/83 år och hans 13 syskon

Min syn på pappa: klok, "fin", ödmjuk och mycket snäll. Glad, positiv till det mesta, omtänksam mot omgivningen ordningssam utan att vara pedant, noggrann, intelligent med "kanonbetyg" enbart från folkskolan, tog sig fram på klurighet.

Undvek konflikter och framförallt med mamma och lät henne styra och ställa, men körde trots det sitt eget dvs en anpassning till hur hon var. Han fann sin plats bredvid henne för att finna familjelugnet.

Jag har träffat mycket fina människor i mitt liv och där finns pappa, Fritz Ramström och August Strömbom (Lenas morfar) som de intressantaste som har gett mig saker som jag haft med mig i mitt liv. (Naturligtvis finns det en del andra också)

Återkommer till pappa och de talrika stunder vi hade när han blivit dement och pratade om "gamla tider", när man väl fick in honom på spåret dvs det han minns och att han fick prata utan att mamma fanns i närheten.

Nu vidare till pappas förfäder och syskon

Anders Bäckström, 1860-11-02—1924-08-24=63 år är namnet på vår farfar. Hans föräldrar var bonden Nils Bäckström, Ytterbyn i Nyborg gift med Annalo Ekholm i slutet av 1700-talet. (Vi befinner oss

fortfarande i Kalix och Norrbotten) Farfar var faktor/förådsförvaltare vid sågverket och sulfatfabriken i Karlsborg. Kallades för "SPIK-JESUS" då han var djupt religiös och hade hand om fårrådet. Drev dessutom café i Karlsborg. Som pojke blev han blind på ena ögat vilket medförde en svår huvudvärk hela livet. Trassel med ammunition vid skjutning. Lindrades med morfin (=morfinist). Han var tydligen en sträng familjefar. Dog av sviterna av den lunginflammation han ådrog sig efter att ha gått ner sig på Kalixälvens is. Farfar var gift två gånger och "producerade" 14 barn. Endast 2 st blev kvar i Kalix. De övriga spreds över Sverige och världen. Utvandringen/flytten från Sverige och Norrbotten var ju stor även vid denna tid bl.a. p.g.a. dåligt med arbete mm. ((jfr även med morfar m.fl.)

Hans första äktenskap var med Eufrosyne Espling 1865-1895 = 30 år. Här blev det 4 barn.

- Nils Verner 1887-1973 = 85 år, Adelaide, Australien. Verner gick tidigt till sjöss och mönstrade av (rymde) i Australien 21 år gammal d.v.s 1908. Gift med Amy, engelska, fick 4 pojkar och 2 flickor. En stor tragedi inträffade i familjen då en av döttrarna blev svårt brännskadad vid ett julspel och avled senare. Verner reagerade häftigt på de höga begravningskostnaderna vilket medförde att han startade en egen begravningsbyrå. Familjen i Sverige visste länge ingenting om var han befann sig. Hans första brev hem till farfar kom aldrig fram. Han fick inget svar m.a.o. Han tolkade det till att farfar inte hade accepterat att han hade emigrerat varför det ej blev någon mer kontakt eller brev. Emellertid kom han till Sverige i början av 1960 som mångmiljonär för att slutföra en större affär med stenkrossar från Arbrå och besökte då sin svenska släkt ngr veckor. Verner insåg tydligen tidigt behovet av material som grus, fyllnadsmassor, jord osv för alla de stora vägbyggen som var planerade i Australien i början av förra århundradet och köpte bl.a. ett berg varifrån han fick sitt material. Hans vagnspark var tydligen ansevärd i form av entreprenadmaskiner och lastbilar.
- Frida Vilhelmina 1889-1980=91 år. Emigrerade till USA, 1913 24 år gammal. Gifte sig med en svensk, Johan Olofsson och fick 3 döttrar. Besökte Sverige 1928 och hade med sig en större amerikansk bil vilket naturligtvis väckte visst uppseende i bl.a. Kalix. Denna avvecklades i Sv. och finansierade antagligen deras resa.
- Agnes Eufrosyne 1891-1977=86 år. Gifte sig med lotsen Anton Blombäck och bodde på Eriksön i K-borg, huset står fortfarande kvar. 3 döttrar blev deras barnaskara, Britta, + tvillingarna Anna-Lisa och Anna- Lena, men de "fick" inga barn. Lotsen Anton omkom 1929 när han skulle kliva över i lotsbåten och hamnade i vattnet efter avslutad lotsning. Agnes flyttade då in till Kalix ngr hundra meter från morfar/mormor med samma fina utsikt över vackra Kalixälven.
- Sven 1893-1963 = 70 år. Tulltjänsteman i Haparanda. Fick tre döttrar med sin första fru, Karin och sedan tvillingarna Anna-Lena och Anna-Lisa, alltså samma namn som Agnes flickor. Sedan gifte han om sig med Britta. Pappa Loffe fick bo en tid hos farbror Sven under sin ungdom och jobbade då på Haparandabladet bl.a. som tidningsbud.

Farfars andra äktenskap blev med Regina Rönkvist 1895 från Gammelgården 1874-1911 = 36 år. M.a.o. hon var 21 år vid giftemålet och 36 år när hon gick bort och under den tiden fick hon 10 barn. Hon dog i barnsäng när farbror Åke föddes. Sedan blev farfar Anders ensam med hela sin barnaskara under 13 år till sin död 1924. Här kommer nästa "barnproduktion"

- Svea 1896-1994 = 97 år. Gift med Viktor Lindvall, faktor vid sågen i Karlsborg .Fyra av deras barn föddes i K-borg, Erik, Margit, Rut och Max medan den femte, Bo, föddes i Munksund (Piteå) dit de flyttade 1927 då pappa Viktor fick en tjänst som förådsförvaltare vid den nya sulfatfabriken i Munksund. Viktor gick bort 1944 = 54 år och faster Svea drabbades av en allvarlig "livssjukdom" redan 1928 = 32 år vilket föranledde en stor belastning för pappa Viktor. Emellertid fick pappa Viktor hjälp av sin syster Ingrid, 1928 = 25 år som ersatte faster Svea som "ersättningsmamma" fram till 1940 då hon återvände till Kalix för att ta hand om en "äldre släkting". Familjen Lindval bodde i en mindre lägenhet intill fabriken och dit kom även farbror Åke 1927, 16 år gammal utan jobb i Kalix som Svea/Viktor tog hand om och han fick bo i en "skrub" tills han ordnat eget boende och jobb, emballeringen, i nya sulfatfabriken i Munksund. Mamma Nenna ägnade mycket tid med besök och stöttning av faster Svea vid hennes olika boenden.

Familjen Lindvalls barn hade vi pojkar bra och positiv kontakt med i Piteå och framför allt med Bo och hans charmerade stöttepelare Märta. Bosse har fortfarande en väloljad "käft" trots sina 85 år. Av ngn anledning blev han ett föredöme för mig med sin positiva syn på livet och dess omgivning. Utan hjälp byggde han dessutom upp Norrbottens största Radio/TV handel i Piteå, Luleå och Älvsbyn och desutom ett el/service-bolag. Började som springgrabb. Även våra barn minns Bosse med förtjusning.

- Johan Halvdan 1897-1972 = 74 år Revisionsbyrå i Uppsala, något av ett original men en god schackspelare liksom många av Bäckströmarna. Ungkarl länge. Till slut hittade han dock Sanna, syster till Sixtus Jansson, legendarisk ordförande i Sv. Skidförbundet.
- Emmy (Amy) Ingeborg 1899-1985 = 86 år. Emigrerade till Chicago 1921 där hon utbildade sig till sjuksköterska. Gifte sig med svensken Bert Johnsson, besökte Sverige flera ggr. Bosatte sig i Florida på ålderns höst. Inga barn.
- Gerda Augusta 1901-1988 = 87 år. Även hon emigrerade till Chicago, 1923. Gifte sig med sv. emigranten Elof Ramberg, inga barn. Besökte Sverige en gång med sin syster Am.
- Mary Regina 1903-1969 = 66 år. Ny emigrant till Chicago med sin yngre bror Holger 1927, 24 år gammal. Gifte sig med emigranten Hugo Espling, framgångsrik i byggbranschen. Inga barn.
- Julia Linnea 1905-1991 = 86 år. Hon var den enda av de 14 syskonen Bäckström som fick gå i realskolan i Kalix. På den tiden handlade det om mycket pengar. Yrke/arbete ? Hamnade dock i Härnösand och gifte sig med Axel Mårtensson. Dotter Yvonne, Norrköping dit även L. flyttade när hon blev änka.
- Fredrik "Fegge" Östen 1906-1985 = 78 år Han var nog den gladaste tillsammans med pappa Loffe i denna glada och lättsamma syskonskara. Ni skulle ha varit med när dessa bröder träffades, dvs Fegge och Loffe, då var det verkligen roligt och högt i tak, utan sprit då båda två var hårt hållna i hemmet. Sedan hade jag nöjet att umgås med dem ngr ggr när jag bodde i Sthlm vid mogen ålder, då bröderna alltid koordinerade sina inköpsresor. Då fick även "lilla jag" smaka på de bästa krogarna. Fegge blev kvar i Karlsborg som förrådsförvaltare/inköpschef vid ASSI:s sulfatfabrik och sågverk, m.a.o samma jobb som farfar hade haft. (Jfr även Max, faster Sveas son och pappa Loffe i Piteå med samma jobb vid andra fabriker) Gift med Mia och de fick en dotter, Gun.
- Bengt Holger 1907-1976 = 68 år Även han försvann till Chicago tillsammans med storasyster Mary 1927 endast 20 år gammal. Dåliga tider i Norrbotten och sedan var väl dragningskraften från USA ngt som påverkade. Men dåliga tider väntade även där. Emellertid började han med att utföra mindre jobb inom byggbranschen kompletterat med tekn. aftonskola. Fortsatte med denna verksamhet och hade mycket stor framgång då denna bransch var mycket expansiv. Emellertid drabbades hans hustru, Alice, av polio och fick ta sig fram med kryckor. Han ägnade mycket av sin tid att hjälpa henne. Sålde större delar av sitt imperium redan som 50-åring för att ägna sig åt sitt nya "gift" som blev golfen men dessutom Alice. Fick två döttrar, Judith och Norma, och pengarna tycks ha räckt även till Norma åtminstone, som har bostad i Florida, Chicago och ett tredje ställe. Åker på kryssning 4-8 veckor varje år, f.n. i Asien och Australien. Holger besökte Sv. med sina döttrar en gång.
- Karl Elof "Loffe" 1909-1992 = 83 år. (Se även tidigare skrivning) Blev kvar i Karlsborg ngr år men flyttade 1942/43 till Piteå där även han blev förrådsförvaltare/inköpschef. Vid pensioneringen flyttade han och mamma tillbaka till Kalix där mamma Nenna hade fått en tomt, en bit av föräldrarhemmet där man byggde en "mini herrgård" av mormors/morfars stora herrgård på "Vassbacken".
- Åke Johannes 1911- ??ca 65 år Mamma Regina dog i barnsäng och därmed fick farbror Åke, som var en väldigt fin och hänsynsfull man starta livet utan mamma. Blev omhändertagen av syskon och vänner. Flyttade till Munksund ca 1930 och fick bo hos syster Svea i deras trånga lägenhet. Jobbade som saxpojke vid SCA Munksunds sulfatfabrik en tid men fick sedemera anställning som arbetsledare vid ASSI i Piteå. Gift med Elsa Clausen, egen damfrisering, och de fick tre pojkar, Lars och tvillingarna Ola och Stig. Vi hade en viss samvaro med dem genom att vi bodde i samma stad men annars var det mycket Clausen för dem. Pappa och farbror Åke hade dock en del gemensamt.

Pappa och farbror Fegge besökte i slutet av 50-talet sina syskon i USA under ca 4 veckor.

Man kan ju fundera hur farfar klarade av alla dessa barn och framförallt när farmor Regina gick bort 1911. Åke som spädbarn, pappa Loffe knappt 2år, Holger 3.5 år osv. Men fick tydligen hjälp av de äldre syskonen, vänner och en del av myndigheterna (men farfar Anders var en stolt man som skulle klara sig själv...) T.ex. pappa bodde stundtals hos både Agnes och Sven. Maten var ju även ett problem, salt strömming och potatis tillhörde standardmålen. Ett antal tunnor med saltströmming kom alltid under hösten. Men som ni har läst klarade man sig genom livet på ett tillfredställande sätt trots en uppväxt under knappa ekonomiska förhållanden och utan annan utbildning än folkskola (förutom Linea) genom egen initiativförmåga. Vad som har varit utmärkande för medlemmarna i denna stora familj är deras ungdomliga och ljusa sinnelag. Oss barnbarn har de alltid tagit emot med stor gästfrihet och värme. Farfar Anders har i sin himmel med välbehag kunnat se ner på sina 14 barn och ca 30 barnbarn.

Medellivslängd för flickorna B-ström blev 85 år och för pojkarna 75 år.

Detta är vad jag kommit fram till i juni 2012. Det går att fördjupa sig ännu mer och även korrigera/komplettera för den som känner för det, men för mig räcker det för närvarande.

Olle Bäckström H-sand juni/juli 2012